

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 4. maja 2023 *

„Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Uredba (EU) 2016/679 – Člen 5 – Načela v zvezi z obdelavo – Odgovornost za obdelavo – Člen 6 – Zakonitost obdelave – Elektronski spis v zvezi s prošnjo za azil, ki ga pripravi upravni organ – Posredovanje pristojnemu nacionalnemu sodišču prek elektronskega poštnega predala – Kršitev členov 26 in 30 – Neobstoj dogovora o določitvi skupnega upravljanja in vodenja evidence dejavnosti obdelave – Posledice – Člen 17(1) – Pravica do izbrisa („pravica do pozabe“) – Člen 18(1) – Pravica do omejitve obdelave – Pojem ‚nezakonita obdelava‘ – Upoštevanje elektronskega spisa s strani nacionalnega sodišča – Neobstoj privolitve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki“

V zadevi C-60/22,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Wiesbaden (upravno sodišče v Wiesbadnu, Nemčija) z odločbo z dne 27. januarja 2022, ki je na Sodišče prispela 1. februarja 2022, v postopku

UZ

proti

Zvezni republiki Nemčiji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan (poročevalec), predsednik senata, D. Gratsias, M. Ilešič, I. Jarukaitis in Z. Csehi, sodniki,

generalna pravobranilka: T. Čapeta,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za UZ J. Leuschner, Rechtsanwalt,
- za nemško vlado J. Möller in P.-L. Krüger, agenta,

* Jezik postopka: nemščina.

- za češko vlado O. Serdula, M. Smolek in J. Vlácil, agenti,
- za francosko vlado A.-L. Desjonquères in J. Illouz, agenta,
- za avstrijsko vlado A. Posch, M.-T. Rappersberger in J. Schmoll, agenti,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za Evropsko komisijo A. Bouchagiar, F. Erlbacher in H. Kranenborg, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 5, člena 17(1)(d), člena 18(1)(b), ter členov 26 in 30 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1, in popravek v UL 2018, L 127, str. 2; v nadaljevanju: SUVP).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med UZ, ki je državljan tretje države, in Bundesrepublik Deutschland (Zvezna republika Nemčija), ki jo zastopa Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (zvezni urad za migracije in begunce, Nemčija) (v nadaljevanju: zvezni urad), v zvezi z obravnavo prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložil ta državljan.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2013/32/EU

- 3 V uvodni izjavi 52 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (prenovitev) (UL 2013, L 180, str. 60) je navedeno:

„Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355)] ureja obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo države članice v skladu s to direktivo.“

SUVP

4 V uvodnih izjavah 1, 10, 40, 74, 79 in 82 SUVP je navedeno:

„(1) Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov je temeljna pravica. V členu 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah [...] in členu 16(1) [PDEU] je določeno, da ima vsakdo pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj.

[...]

(10) Za zagotovitev dosledne in visoke ravni varstva posameznikov ter odstranitve ovir za prenos osebnih podatkov v [Evropski] [u]niji bi morala biti raven varstva pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov enaka v vseh državah članicah. V vsej Uniji bi bilo treba zagotoviti dosledno in enotno uporabo pravil za varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov. [...]

[...]

(40) Da bi bila obdelava zakonita, bi morali biti osebni podatki obdelani na podlagi privolitve zadevnega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali na kateri drugi zakoniti podlagi, določeni z zakonom, bodisi v tej uredbi ali drugem predpisu Unije ali države članice, kakor je navedeno v tej uredbi, vključno s potrebo po skladnosti s pravno obveznostjo, ki velja za upravljavca, ali potrebo po izvajanju pogodbe, katere pogodbeni stranka je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali izvajanju ukrepov na zahtevo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, pred sklenitvijo pogodbe.

[...]

(74) Uvesti bi bilo treba pristojnost in odgovornost upravljavca glede vsake obdelave osebnih podatkov, ki jo izvede upravljavec ali je izvedena v njegovem imenu. Upravljavec bi moral zlasti izvajati ustrezne in učinkovite ukrepe ter biti zmožen dokazati skladnost dejavnosti obdelave s to direktivo, vključno z učinkovitostjo ukrepov. Ti ukrepi bi morali upoštevati naravo, obseg, okolščine in namene obdelave ter tveganje za pravice in svoboščine posameznikov.

[...]

(79) Varstvo pravic in svoboščin posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pa tudi pristojnost in odgovornost upravljavcev in obdelovalcev, tudi v povezavi s spremljanjem in ukrepi nadzornih organov, zahtevajo jasno dodelitev odgovornosti na podlagi te uredbe, tudi kadar upravljavec namene in sredstva obdelave določi skupaj z drugimi upravljavci ali kadar je dejanje obdelave izvedeno v imenu upravljavca.

[...]

(82) Za dokaz skladnosti s to uredbo bi moral upravljavec ali obdelovalec hraniti evidence o dejavnostih obdelave, za katere je odgovoren. Vsak upravljavec in obdelovalec bi moral biti zavezan k sodelovanju z nadzornimi organi in na zahtevo omogočiti dostop do teh evidenc, da bi bile tako lahko namenjene spremljanju dejanj obdelave.“

5 Poglavje I SUVP, naslovljeno „Splošne določbe“, vsebuje člene od 1 do 4.

6 Člen 1 te uredbe, naslovljen „Predmet urejanja in cilji“, določa:

„1. Ta uredba določa pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in pravila o prostem pretoku osebnih podatkov.

2. Ta uredba varuje temeljne pravice in svoboščine posameznikov ter zlasti njihovo pravico do varstva osebnih podatkov.

[...]“

7 Člen 4 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitev pojmov“, v odstavkih 2, 7 in 21 določa:

„2. ‚obdelava‘ pomeni vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklic, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje;

[...]

7. ‚upravljavec‘ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki samo ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave; kadar namene in sredstva obdelave določa pravo Unije ali pravo države članice, se lahko upravljavec ali posebna merila za njegovo imenovanje določijo s pravom Unije ali pravom države članice;

[...]

21. ‚nadzorni organ‘ pomeni neodvisen javni organ, ki ga v skladu s členom 51 ustanovi država članica;

[...]“

8 Poglavje II SUVP, naslovljeno „Načela“, vsebuje člene od 5 do 11.

9 Člen 5 te uredbe, naslovljen „Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“, določa:

„1. Osebni podatki so:

(a) obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki (‚zakonitost, poštenost in preglednost‘);

(b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni; nadaljnja obdelava v namene arhiviranja v javnem interesu, v znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene v skladu s členom 89(1) ne velja za nezdružljivo s prvotnimi nameni (‚omejitev namena‘);

(c) ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo (‚najmanjši obseg podatkov‘);

- (d) točni in, kadar je to potrebno, posodobljeni; sprejeti je treba vse razumne ukrepe za zagotovitev, da se netočni osebni podatki brez odlašanja izbrišejo ali popravijo ob upoštevanju namenov, za katere se obdelujejo („točnost“);
- (e) hranjeni v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere se osebni podatki obdelujejo; osebni podatki se lahko shranjujejo za daljše obdobje, če bodo obdelani zgolj za namene arhiviranja v javnem interesu, za znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene v skladu s členom 89(1), pri čemer je treba izvajati ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe iz te uredbe, da se zaščitijo pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki („omejitev shranjevanja“);
- (f) obdelani na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo ter pred nenamerno izgubo, uničenjem ali poškodbo z ustreznimi tehničnimi ali organizacijskimi ukrepi („celovitost in zaupnost“);

2. Upravljavec je odgovoren za skladnost z odstavkom 1 in je to skladnost tudi zmožen dokazati („odgovornost“).“

10 Člen 6 navedene uredbe, naslovljen „Zakonitost obdelave“, v odstavku 1 določa:

„Obdelava je zakonita le in kolikor je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, je privolil v obdelavo njegovih osebnih podatkov v enega ali več določenih namenov;
- (b) obdelava je potrebna za izvajanje pogodbe, katere pogodbeni stranka je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali za izvajanje ukrepov na zahtevo takega posameznika pred sklenitvijo pogodbe;
- (c) obdelava je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca;
- (d) obdelava je potrebna za zaščito življenjskih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali druge fizične osebe;
- (e) obdelava je potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu;
- (f) obdelava je potrebna zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec ali tretja oseba, razen kadar nad takimi interesi prevladajo interesi ali temeljne pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki zahtevajo varstvo osebnih podatkov, zlasti kadar je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, otrok.

Točka (f) prvega pododstavka se ne uporablja za obdelavo s strani javnih organov pri opravljanju njihovih nalog.“

11 Člen 7 SUVP se nanaša na pogoje za privolitev, medtem ko člen 8 te uredbe določa pogoje, ki se uporabljajo za privolitev otroka v zvezi s storitvami informacijske družbe.

- 12 Člen 9 te uredbe, naslovljen „Obdelava posebnih vrst osebnih podatkov“, prepoveduje obdelavo osebnih podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politično mnenje, versko ali filozofsko prepričanje ali članstvo v sindikatu, in obdelavo genetskih podatkov, biometričnih podatkov za namene edinstvene identifikacije posameznika, podatkov v zvezi z zdravjem ali podatkov v zvezi s posameznikovim spolnim življenjem ali spolno usmerjenostjo.
- 13 Člen 10 navedene uredbe, naslovljen „Obdelava osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški“ se nanaša na obdelavo osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški ali s tem povezanimi varnostnimi ukrepi na podlagi člena 6(1) iste uredbe.
- 14 Poglavje III SUVP, naslovljeno „Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki“, vsebuje člene od 12 do 23.
- 15 Člen 17 te uredbe, naslovljen „Pravica do izbrisa („pravica do pozabe“), določa:
- „1. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico doseči, da upravljavec brez nepotrebnega odlašanja izbriše osebne podatke v zvezi z njim, upravljavec pa ima obveznost osebne podatke brez nepotrebnega odlašanja izbrisati, kadar velja eden od naslednjih razlogov:
- (a) osebni podatki niso več potrebni v namene, za katere so bili zbrani ali kako drugače obdelani;
- [...]
- (d) osebni podatki so bili obdelani nezakonito;
- [...]
3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata, če je obdelava potrebna:
- [...]
- (b) za izpolnjevanje pravne obveznosti obdelave na podlagi prava Unije ali prava države članice, ki velja za upravljavca, ali za izvajanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, ki je bila dodeljena upravljavcu;
- [...]
- (e) za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov.“
- 16 Člen 18 navedene uredbe, naslovljen „Pravica do omejitve obdelave“, določa:
- „1. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico doseči, da upravljavec omeji obdelavo, kadar velja en od naslednjih primerov:
- [...]
- (b) je obdelava nezakonita in posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nasprotuje izbrisu osebnih podatkov ter namesto tega zahteva omejitev njihove uporabe;
- [...]

2. Kadar je bila obdelava osebnih podatkov omejena v skladu z odstavkom 1, se taki osebni podatki z izjemo njihovega shranjevanja obdelujejo le s privolitvijo posameznika, na katerega se ti nanašajo, ali za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov ali zaradi varstva pravic druge fizične ali pravne osebe ali zaradi pomembnega javnega interesa Unije ali države članice.

[...]

17 Poglavje IV SUVP, naslovljeno „Upravljavec in obdelovalec“, vsebuje člene od 24 do 43.

18 V oddelku 1 tega poglavja, naslovljenem „Splošne obveznosti“, je člen 26 te uredbe, naslovljen „Skupni upravljavci“, ki določa:

„1. Dva ali več upravljavcev, ki skupaj določijo namene in načine obdelave, so skupni upravljavci. Skupni upravljavci na pregleden način z medsebojnim dogovorom določijo dolžnosti vsakega od njih z namenom izpolnjevanja obveznosti v skladu s to uredbo, zlasti v zvezi z uresničevanjem pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in nalogami vsakega od njih glede zagotavljanja informacij iz členov 13 in 14, razen če in kolikor so dolžnosti vsakega od upravljavcev določene s pravom Unije ali pravom države članice, ki velja za upravljavce. Z dogovorom se lahko določi kontaktna točka za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki.

2. Dogovor iz odstavka 1 ustrezno odraža vlogo vsakega od skupnih upravljavcev in njegovo razmerje do posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Bistveno vsebino dogovora se da na voljo posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki.

3. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko ne glede na pogoje dogovora iz odstavka 1 uresničuje svoje pravice v skladu s to uredbo glede vsakega od upravljavcev in proti vsakemu od njih.“

19 Člen 30 navedene uredbe, naslovljen „Evidenca dejavnosti obdelave“, določa:

„1. Vsak upravljavec in predstavnik upravljavca, kadar ta obstaja, vodi evidenco dejavnosti obdelave osebnih podatkov v okviru svoje odgovornosti. Ta evidenca vsebuje vse naslednje informacije:

(a) naziv ali ime in kontaktne podatke upravljavca in, kadar obstajajo, skupnega upravljavca, predstavnika upravljavca in pooblaščne osebe za varstvo podatkov;

(b) namene obdelave;

(c) opis kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in vrst osebnih podatkov;

(d) kategorije uporabnikov, ki so jim bili ali jim bodo razkriti osebni podatki, vključno z uporabniki v tretjih državah ali mednarodnih organizacijah;

[...]

4. Upravljavec, obdelovalec ali predstavnik upravljavca ali obdelovalca, kadar ta obstaja, nadzornemu organu na zahtevo omogočijo dostop do evidenc.

[...]“

20 Člen 58 SUVP, naslovljen „Pooblastila“, iz poglavja VI te uredbe, naslovljenega „Neodvisni nadzorni organi“, v odstavku 2 določa:

„Vsak nadzorni organ ima vsa naslednja popravljalna pooblastila:

- (a) da izda upravljavcu ali obdelovalcu opozorilo, da bi predvidena dejanja obdelave verjetno kršila določbe te uredbe;
- (b) da upravljavcu ali obdelovalcu izreče opomin, kadar so bile z dejanji obdelave kršene določbe te uredbe;
- (c) da upravljavcu ali obdelovalcu odredi, naj ugotovi zahteve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede uresničevanja njegovih pravic na podlagi te uredbe;
- (d) da upravljavcu ali obdelovalcu odredi, naj dejanja obdelave, če je to ustrezno, na določen način in v določenem roku uskladi z določbami te uredbe;
- (e) da upravljavcu odredi, naj posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvesti o kršitvi varnosti osebnih podatkov;
- (f) da uvede začasno ali dokončno omejitev obdelave, vključno s prepovedjo obdelave;
- (g) da v skladu s členi 16, 17 in 18 odredi popravek ali izbris osebnih podatkov oziroma omejitev obdelave in o takšnih ukrepih v skladu s členom 17(2) in členom 19 uradno obvesti uporabnike, ki so jim bili osebni podatki razkriti;
- (h) da prekliče certifikat ali telesu za certificiranje odredi preklic certifikata, izdanega v skladu s členoma 42 in 43, ali da telesu za certificiranje odredi, naj ne izda certifikata, kadar zahteve v zvezi s certifikatom niso ali niso več izpolnjene;
- (i) da glede na okoliščine posameznega primera poleg ali namesto ukrepov iz tega odstavka naloži upravno globo v skladu s členom 83;
- (j) da odredi prekinitev prenosov podatkov uporabniku v tretji državi ali mednarodni organizaciji.“

21 Poglavje VIII te uredbe, naslovljeno „Pravna sredstva, odgovornost in kazni“, vsebuje člene od 77 do 84.

22 Člen 77 navedene uredbe, naslovljen „Pravica do vložitve pritožbe pri nadzornem organu“, v odstavku 1 določa:

„Brez poseganja v katero koli drugo upravno ali pravno sredstvo ima vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico, da vloži pritožbo pri nadzornem organu, zlasti v državi članici, v kateri ima običajno prebivališče, v kateri je njegov kraj dela ali v kateri je domnevno prišlo do kršitve, če meni, da obdelava osebnih podatkov v zvezi z njim krši to uredbo.“

- 23 Člen 82 SUVP, naslovljen „Pravica do odškodnine in odgovornost“, v odstavkih 1 in 2 določa:
- „1. Vsak posameznik, ki je utrpel premoženjsko ali nepremoženjsko škodo kot posledico kršitve te uredbe, ima pravico, da od upravljavca ali obdelovalca dobi odškodnino za nastalo škodo.
2. Vsak upravljavec, vključen v obdelavo, je odgovoren za škodo, ki jo povzroči obdelava, ki krši to uredbo. Obdelovalec je odgovoren za škodo, ki jo povzroči obdelava le, kadar ne izpolnjuje obveznosti iz te uredbe, ki so posebej naslovljene na obdelovalce, ali kadar je prekoračil zakonita navodila upravljavca ali ravnal v nasprotju z njimi.“
- 24 Člen 83 te uredbe, naslovljen „Splošni pogoji za naložitev upravnih glob“, v odstavkih 4, 5 in 7 določa:
- „4. V skladu z odstavkom 2 se za kršitve naslednjih določb uporabljajo upravne globe v znesku do 10.000.000 [evrov] ali v primeru družbe v znesku do 2 % skupnega svetovnega letnega prometa v preteklem proračunskem letu, odvisno od tega, kateri znesek je višji:
- (a) obveznosti upravljavca in obdelovalca v skladu s členi 8, 11, 25 do 39 ter 42 in 43;
- [...]
5. V skladu z odstavkom 2 se za kršitve naslednjih določb uporabljajo upravne globe v znesku do 20.000.000 [evrov] ali v primeru družbe v znesku do 4 % skupnega svetovnega letnega prometa v preteklem proračunskem letu, odvisno od tega, kateri znesek je višji:
- (a) osnovna načela obdelave, vključno s pogoji za privolitev, v skladu s členi 5, 6, 7 in 9;
- [...]
7. Brez poseganja v popravljalna pooblastila nadzornih organov na podlagi člena 58(2) lahko vsaka država članica določi pravila o tem, ali in v kolikšni meri se lahko javnim organom in telesom z ustanovitvijo v zadevni državi članici naložijo upravne globe.“
- 25 Člen 94 navedene uredbe, naslovljen „Razveljavitev Direktive 95/46/ES“, iz poglavja XI iste uredbe, naslovljenega „Končne določbe“, določa:
- „1. Direktiva 95/46/CE se razveljavi z učinkom od 25. maja 2018.
2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo. Sklicevanja na Delovno skupino za varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ustanovljeno s členom 29 Direktive 95/46/ES, se štejejo kot sklicevanja na Evropski odbor za varstvo podatkov, ustanovljen s to uredbo.“

Nemško pravo

- 26 Člen 43 Bundesdatenschutzgesetz (zvezni zakon o varstvu podatkov) z dne 20. decembra 1990 (BGBl. 1990 I, str. 2954) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: BDSG), naslovljen „Določbe o upravnih globah“, v odstavku 3 določa:

„Javnim organom in drugim osebam javnega prava v smislu člena 2(1) [BDSG] ni mogoče naložiti nobene upravne globe.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 27 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari je 7. maja 2019 pri zveznem uradu vložila prošnjo za mednarodno zaščito, ki jo je ta zavrnil.
- 28 Zvezni urad se je pri sprejetju zavrnilne odločbe (v nadaljevanju: sporna odločba) oprl na elektronski spis „MARIS“, ki ga je pripravil in ki vsebuje osebne podatke, ki se nanašajo na tožečo stranko iz postopka v glavni stvari.
- 29 Zadnjenavedena je zoper sporno odločbo vložila tožbo pri Verwaltungsgericht Wiesbaden (upravno sodišče v Wiesbadnu, Nemčija), ki je predložitveno sodišče v tej zadevi. Elektronski spis „MARIS“ je bil nato v okviru skupnega postopka na podlagi člena 26 SUVP navedenemu sodišču posredovan prek elektronskega poštnega predala za sodne in upravne zadeve (*Elektronisches Gerichts- und Verwaltungspostfach*), ki ga vzdržuje oseba javnega prava, ki je del izvršilne oblasti.
- 30 Predložitveno sodišče navaja, da iz uvodne izjave 52 Direktive 2013/32 izhaja, da je obdelava osebnih podatkov, ki jo države članice izvajajo v okviru postopkov priznanja mednarodne zaščite, urejena s SUVP.
- 31 Vendar navedeno sodišče dvomi, da sta vodenje elektronskega spisa, ki ga je pripravil zvezni urad, in samo posredovanje tega spisa prek elektronskega poštnega predala za sodne in upravne zadeve v skladu s to uredbo.
- 32 Na eni strani, kar zadeva vodenje elektronskega spisa, naj ne bi bilo dokazano, da zvezni urad deluje v skladu z določbo člena 5(1) v povezavi s členom 30 SUVP. Zvezni urad naj namreč kljub zahtevi predložitvenega sodišča ne bi predložil celotne evidence dejavnosti obdelave v zvezi s tem spisom. Taka evidenca pa naj bi morala biti vzpostavljena v času obdelave osebnih podatkov, ki se nanašajo na tožečo stranko iz postopka v glavni stvari, to je na datum vložitve njene prošnje za mednarodno zaščito. Potem ko bo Sodišče odločilo o tem predlogu za sprejetje predhodne odločbe, naj bi zvezni urad moral biti zaslišan glede vprašanja njegove odgovornosti na podlagi člena 5(2) SUVP.
- 33 Na drugi strani, kar zadeva posredovanje elektronskega spisa prek sodnega in upravnega elektronskega poštnega predala, naj bi tako posredovanje pomenilo „obdelavo“ podatkov v smislu člena 4, točka 2, SUVP, ki mora biti v skladu z načeli iz člena 5 te uredbe. Vendar naj nobena nacionalna ureditev ne bi urejala tega postopka posredovanja med upravnimi organi in sodišči na način, da bi opredelila odgovornosti skupnih upravljavcev – s čimer je kršen člen 26 navedene uredbe – zvezni urad pa naj ne bi predložil nobenega dogovora v tem smislu, in to kljub temu, da je predložitveno sodišče to zahtevalo. Zadnjenavedenemu se tako postavlja vprašanje zakonitosti tega posredovanja podatkov prek sodnega in upravnega elektronskega poštnega predala.

- 34 Po mnenju predložitvenega sodišča bi bilo treba zlasti ugotoviti, ali je treba kršitev obveznosti iz členov 5, 26 in 30 SUVP, iz katerih naj bi izhajala nezakonnost obdelave osebnih podatkov, sankcionirati z izbrisom teh podatkov v skladu s členom 17(1)(d) te uredbe ali z omejitvijo obdelave v skladu s členom 18(1)(b) navedene uredbe. Take sankcije naj bi bilo treba predvideti vsaj v primeru zahteve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. V nasprotnem primeru naj bi bilo navedeno sodišče prisiljeno sodelovati pri nezakonnosti obdelavi navedenih podatkov v okviru sodnega postopka. V takem primeru naj bi lahko na podlagi člena 58 SUVP samo nadzorni organ ukrepal tako, da bi zadevnim javnim organom na podlagi člena 83(5)(a) te uredbe naložil upravno globo. Vendar naj se v skladu s členom 43(3) BDSG, s katerim je prenesen člen 83(7) navedene uredbe, javnim organom in drugim javnim telesom na nacionalni ravni ne bi smela naložiti nobena upravna globa. Iz tega naj bi sledilo, da niti Direktiva 2013/32 niti SUVP nista bili spoštovani.
- 35 Poleg tega predložitveno sodišče meni, da obdelava iz postopka v glavni stvari ne spada na področje uporabe člena 17(3)(e) SUVP, na podlagi katerega je mogoče osebne podatke uporabljati za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov s strani tožene stranke. Res je, da naj bi v obravnavani zadevi zvezni urad podatke uporabil za izpolnjevanje – v skladu s členom 17(3)(b) te uredbe – pravne obveznosti obdelave na podlagi prava Unije ali prava države članice, ki velja za upravljavca, ali za izvajanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, ki je bila dodeljena upravljavcu. Vendar če bi se ta določba uporabila, naj bi to privedlo do trajne legalizacije prakse, ki je v nasprotju z zakonodajo o varstvu podatkov.
- 36 Navedeno sodišče se zato sprašuje, v kolikšnem obsegu lahko v okviru svoje sodne dejavnosti upošteva osebne podatke, predložene v okviru takega postopka, ki je del izvršilne oblasti. Če bi bilo namreč treba vodenje elektronskega spisa ali njegovo posredovanje prek elektronskega poštne predala za sodne in upravne zadeve opredeliti kot obdelavo, ki je glede na SUVP nezakonita, naj bi navedeno sodišče s takim upoštevanjem sodelovalo pri zadevni nezakonnosti obdelavi, kar bi bilo v nasprotju s ciljem te uredbe, ki je varstvo temeljnih pravic in svoboščin fizičnih oseb ter zlasti njihove pravice do varstva osebnih podatkov.
- 37 V zvezi s tem se predložitveno sodišče sprašuje tudi, ali lahko okoliščina, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, izrecno privolil v uporabo svojih osebnih podatkov v okviru sodnega postopka, ali pa je tej uporabi nasprotoval, vpliva na možnost upoštevanja teh podatkov. Če navedeno sodišče podatkov iz elektronskega spisa „MARIS“ ne bi moglo upoštevati zaradi nezakonnosti vodenja in posredovanja tega spisa, naj do morebitne odprave teh nezakonnosti ne bi bilo nobene pravne podlage za sprejetje odločbe o prošnji tožeče stranke iz postopka v glavni stvari za priznanje statusa begunca. Zato naj bi moralo navedeno sodišče sporno odločbo razglasiti za nično.
- 38 V teh okoliščinah je Verwaltungsgericht Wiesbaden (upravno sodišče v Wiesbadnu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali neobstoje odgovornosti oziroma opuščena ali nepopolna odgovornost upravljavca iz člena 5 [SUVP], na primer zaradi neobstoja ali nepopolne evidence dejavnosti obdelave v smislu člena 30 [te uredbe] ali neobstoja dogovora o skupnem postopku na podlagi člena 26 [navedene uredbe], vodi do tega, da je obdelava podatkov nezakonita v smislu člena 17(1)(d) SUVP in člena 18(1)(b) [te uredbe], tako da ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico zahtevati izbris oziroma omejitev obdelave?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali obstoj pravice zahtevati izbris oziroma omejitev obdelave vodi do tega, da se obdelani podatki v sodnem postopku ne smejo upoštevati? Vsaj takrat, ko posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ugovarja uporabi v sodnem postopku?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali upravljavčeva kršitev členov 5, 30 oziroma 26 SUVP vodi do tega, da sme nacionalno sodišče pri vprašanju uporabe obdelave podatkov v sodnem postopku te podatke upoštevati le, če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, s to uporabo izrecno soglaša?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost

- 39 Nemška vlada je – čeprav formalno ni vložila ugovora nedopustnosti – izrazila pomisleke glede upoštevnosti vprašanj za predhodno odločanje za izid postopka v glavni stvari. Najprej, iz predložitvene odločbe naj bi izhajalo, da ni dokončno ugotovljeno, ali je zvezni urad kršil člen 5(2) SUVP, saj predložitveno sodišče to zgolj domneva. Dalje, navedeno sodišče naj ne bi navedlo, da bi bili spisi zveznega urada – ob predpostavki, da jih to ni pooblaščno uporabiti – edini odločilni za rešitev tega spora. Na voljo naj bi namreč imelo tudi druge vire informacij, ki bi jih bilo treba na podlagi načela raziskovanja dejstev po uradni dolžnosti v celoti izkoristiti, kadar organ ne predloži spisov ali kadar so ti nepopolni. Nazadnje, tretje vprašanje naj bi bilo očitno hipotetično, saj naj iz predložitvene odločbe ne bi izhajalo, da je tožeča stranka iz postopka v glavni stvari privolila oziroma da bi privolila v to, da predložitveno sodišče obdeluje njene osebne podatke.
- 40 Spomniti je treba, da na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišča za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, zavrne le takrat, kadar je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, kadar Sodišče nima na voljo pravnih ali dejanskih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na postavljena vprašanja podalo koristne odgovore, oziroma kadar gre za hipotetičen problem. Poleg tega je v okviru postopka iz člena 267 PDEU, ki temelji na jasni ločitvi nalog med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, zgolj nacionalno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojo dejanskega stanja spora o glavni stvari (glej zlasti sodbo z dne 24. marca 2022, Autoriteit Persoonsgegevens, C-245/20, EU:C:2022:216, točki 20 in 21 ter navedena sodna praksa).
- 41 Kot jasno izhaja iz drugega odstavka člena 267 PDEU, mora predložitveno sodišče v okviru tesnega sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, ki temelji na medsebojni razdelitvi funkcij, odločiti, v kateri fazi postopka je treba Sodišču predložiti vprašanje za predhodno odločanje (sodba z dne 17. julija 2008, Coleman, C-303/06, EU:C:2008:415, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 42 Natančneje, Sodišče je v zvezi s tem že razsodilo, da okoliščina, da dejanska vprašanja še niso bila predmet kontradiktornega postopka predložitve dokazov, sama po sebi ne more povzročiti nedopustnosti vprašanja za predhodno odločanje (glej v tem smislu sodbo z dne 11. septembra 2014, Österreichischer Gewerkschaftsbund, C-328/13, EU:C:2014:2197, točka 19 in navedena sodna praksa).

- 43 V obravnavani zadevi pa, čeprav iz predloga za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da predložitveno sodišče ni dokončno odločilo o tem, ali je zvezni urad kršil obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 5(2) SUVP v povezavi s členoma 26 in 30 te uredbe, ker mora biti ta vidik spora o glavni stvari glede na navedbe v tem predlogu še predmet kontradiktorne razprave, ostaja dejstvo, da je navedeno sodišče ugotovilo, da zvezni urad kot upravljavec ni predložil niti dogovora o skupni obdelavi podatkov niti evidence dejavnosti obdelave, na katera se nanašata zadnjenavedeni določbi, in to kljub zahtevi, ki jo je navedeno sodišče v ta namen naslovilo nanj.
- 44 Poleg tega iz predložitvene odločbe izhaja, da je bila po mnenju navedenega sodišča, ki je edino pristojno za ugotavljanje in presojo dejanskega stanja, sporna odločba sprejeta zgolj na podlagi elektronskega spisa, ki ga je pripravil zvezni urad, pri vodenju in posredovanju katerega so morda bila kršena pravila iz navedene uredbe, tako da bi bilo morda treba to odločbo razglasiti za nično iz tega razloga.
- 45 Nazadnje, v zvezi s privolitvijo tožeče stranke iz postopka v glavni stvari v uporabo njenih osebnih podatkov v okviru sodnega postopka zadostuje navesti, da je namen tretjega vprašanja za predhodno odločanje prav ugotoviti, ali je v obravnavani zadevi potrebno izraziti tako soglasje, da bi bilo predložitveno sodišče te podatke pooblaščno upoštevati.
- 46 V teh okoliščinah mora Sodišče, ko mu je tako predložen predlog za razlago prava Unije, ki ni očitno brez povezave z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, in ima na voljo podatke, ki so potrebni, da bi lahko na vprašanja, ki so mu postavljena v zvezi z vplivom SUVP na spor o glavni stvari, dalo koristne odgovore, nanje odgovoriti, ne da bi se moralo spraševati o domnevi glede dejstev, na katero se je oprlo predložitveno sodišče, ki mora pozneje to domnevo preveriti, če se to izkaže za potrebno (glej po analogiji sodbo z dne 17. julija 2008, Coleman, C-303/06, EU:C:2008:415, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 47 Zato je treba ugotoviti, da je ta predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten, in odgovoriti na vprašanja, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, pri čemer mora zadnjenavedeno vseeno preveriti, ali je zvezni urad kršil obveznosti iz členov 26 in 30 SUVP.

Vsebinska obravnava

Prvo vprašanje

- 48 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 17(1)(d) in člen 18(1)(b) SUVP razlagati tako, da to, da upravljavčeva kršitev obveznosti iz členov 26 in 30 te uredbe v zvezi s sklenitvijo dogovora o določitvi skupnega upravljanja oziroma z vodenjem evidence dejavnosti obdelave, pomeni nezakonito obdelavo, ki posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, daje pravico do izbrisa ali omejitve obdelave, glede na to, da taka kršitev pomeni, da upravljavec krši načelo „odgovornosti“, kot je določeno v členu 5(2) navedene uredbe.
- 49 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba za razlago določbe prava Unije upoštevati ne samo njeno besedilo, ampak tudi kontekst in cilje, ki se uresničujejo z ureditvijo, katere del je (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 12. januarja 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, točka 32 in navedena sodna praksa).

- 50 Kar zadeva, na prvem mestu, upoštevne določbe prava Unije, je treba spomniti, da ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, v skladu s členom 17(1)(d) SUVP pravico doseči, da upravljavec brez nepotrebne odlašanja izbriše osebne podatke v zvezi z njim, upravljavec pa ima obveznost te podatke brez nepotrebne odlašanja izbrisati, kadar so bili „obdelani nezakonito“.
- 51 Prav tako ima na podlagi člena 18(1)(b) SUVP posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, če nasprotuje izbrisu takih podatkov ter namesto tega zahteva omejitev njihove uporabe, pravico doseči, da upravljavec omeji obdelavo, kadar je „obdelava nezakonita“.
- 52 Določbe, navedene v prejšnjih dveh točkah, je treba razlagati v povezavi s členom 5(1) te uredbe, v skladu s katerim morajo biti z obdelavo osebnih podatkov spoštovana določena načela iz te določbe, med katerimi je načelo iz člena 5(1)(a) navedene uredbe, ki določa, da se morajo osebni podatki obdelovati „zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki“.
- 53 V skladu s členom 5(2) SUVP je upravljavec v skladu z načelom „odgovornosti“, ki je določeno v tej določbi, odgovoren za skladnost z odstavkom 1 tega člena in mora biti zmožen dokazati skladnost z vsakim od načel iz tega odstavka 1, pri čemer sam nosi dokazno breme (glej v tem smislu sodbo z dne 24. februarja 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Obdelava osebnih podatkov v davčne namene), C-175/20, EU:C:2022:124, točke 77, 78 in 81).
- 54 Iz tega sledi, da mora upravljavec na podlagi odstavka 2 člena 5 navedene uredbe v povezavi z odstavkom 1(a) tega člena zagotoviti, da je obdelava podatkov, ki jo izvaja, „zakonita“.
- 55 Ugotoviti pa je treba, da je ravno zakonitost obdelave predmet člena 6 SUVP – kot izhaja iz samega naslova tega člena – ki določa, da je obdelava zakonita le, če je izpolnjen vsaj eden od pogojev iz odstavka 1, prvi pododstavek, točke od (a) do (f), tega člena, in sicer, kot izhaja tudi iz uvodne izjave 40 te uredbe, bodisi da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, privolil v obdelavo njegovih osebnih podatkov v enega ali več določenih namenov, bodisi je obdelava potrebna za enega od navedenih namenov, ki se nanašata na izvajanje pogodbe, katere pogodbeni stranka je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, oziroma ukrepov na zahtevo takega posameznika pred sklenitvijo pogodbe, bodisi za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca, bodisi za zaščito življenjskih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali druge fizične osebe, bodisi za opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu, bodisi zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec ali tretja oseba, razen kadar nad takimi interesi prevladajo interesi ali temeljne pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.
- 56 Ta seznam primerov, v katerih se obdelava osebnih podatkov lahko šteje za zakonito, je izčrpen in taksativen, tako da mora obdelava – da bi se lahko štelo, da je zakonita – spadati v enega od primerov iz člena 6(1), prvi pododstavek, SUVP (glej v tem smislu sodbi z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Kazenske točke), C-439/19, EU:C:2021:504, točka 99 in navedena sodna praksa, in z dne 8. decembra 2022, Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet (Nameni obdelave osebnih podatkov – Kazenska preiskava) C-180/21, EU:C:2022:967, točka 83).
- 57 Tako mora biti v skladu s sodno prakso Sodišča vsaka obdelava osebnih podatkov v skladu z načeli v zvezi z obdelavo podatkov, določenimi v členu 5(1) te uredbe, in izpolnjevati pogoje za zakonitost obdelave, ki so naštetih v členu 6 navedene uredbe (glej zlasti sodbe z dne 6. oktobra 2020, La Quadrature du Net in drugi, C-511/18, C-512/18 in C-520/18,

EU:C:2020:791, točka 208; z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Kazenske točke), C-439/19, EU:C:2021:504, točka 96, in z dne 20. oktobra 2022, Digi, C-77/21, EU:C:2022:805, točki 49 in 56).

- 58 Poleg tega, ker je cilj členov od 7 do 11 SUVP, ki so – tako kot člena 5 in 6 te uredbe – v poglavju II te uredbe, ki se nanaša na načela, natančno določiti obseg obveznosti, ki jih ima upravljavec na podlagi člena 5(1)(a) in člena 6(1) navedene uredbe, morajo biti z obdelavo osebnih podatkov, da bi bila ta zakonita, prav tako spoštovane – kot izhaja iz sodne prakse Sodišča – te druge določbe navedenega poglavja, ki se v bistvu nanašajo na privolitev, obdelavo posebnih vrst občutljivih osebnih podatkov ter obdelavo osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški (glej v tem smislu sodbi z dne 24. septembra 2019, GC in drugi (Odstranitev povezav do občutljivih podatkov), C-136/17, EU:C:2019:773, točke od 72 do 75, in z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Kazenske točke), C-439/19, EU:C:2021:504, točke 100, 102 in 106).
- 59 Ugotoviti pa je treba – tako kot so to storile vse vlade, ki so predložile pisna stališča, in Evropska komisija – da tega, da upravljavec spoštuje obveznost sklenitve dogovora, s katerim se določi skupna odgovornost obdelave, ki je določena v členu 26 SUVP, in obveznost vodenja evidence dejavnosti obdelave iz člena 30 te uredbe, ni med podlagami za zakonitost obdelave, navedenimi v členu 6(1), prvi pododstavek, navedene uredbe.
- 60 Poleg tega, za razliko od členov od 7 do 11 SUVP, cilj členov 26 in 30 te uredbe ni natančno določiti obseg zahtev iz člena 5(1)(a) in člena 6(1) navedene uredbe.
- 61 Zato iz člena 5(1)(a) in člena 6(1), prvi pododstavek, SUVP izhaja, da upravljavčeva kršitev obveznosti iz členov 26 in 30 te uredbe ne pomeni, da so bili podatki „obdelani nezakonito“ v smislu člena 17(1)(d) in člena 18(1)(b) navedene uredbe, ki bi izhajala iz tega, da je kršil načelo „odgovornosti“, kot je določeno v členu 5(2) te uredbe.
- 62 Ta razlaga je, na drugem mestu, potrjena s kontekstom, v katerega so umeščene te različne določbe. Iz same strukture SUVP in s tem iz njene sistematike namreč jasno izhaja, da se z njo razlikuje med, na eni strani, „načeli“, ki so predmet njenega poglavja II, ki med drugim vsebuje člena 5 in 6 te uredbe, ter, na drugi strani, „splošnimi obveznostmi“ iz oddelka 1 poglavja IV navedene uredbe, ki se nanaša na upravljavce, med katerimi so obveznosti iz členov 26 in 30 te uredbe.
- 63 To razlikovanje se poleg tega odraža v poglavju VIII SUVP, ki se nanaša na kazni, saj so za kršitve členov 26 in 30 te uredbe na eni strani ter členov 5 in 6 te uredbe na drugi strani v členu 83(4) oziroma (5) navedene uredbe določene upravne globe do določenega zneska, ki se v skladu z zadevnim odstavkom razlikuje glede na stopnjo resnosti zadevnih kršitev, ki jo priznava zakonodajalec Unije.
- 64 Na tretjem in zadnjem mestu, jezikovna razlaga SUVP, navedena v točki 61 te sodbe, je podprta s ciljem te uredbe, ki izhaja iz njenega člena 1 ter iz njenih uvodnih izjav 1 in 10, ki je med drugim zagotoviti visoko raven varstva temeljnih pravic in svoboščin posameznikov, zlasti pravice do njihove zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov, določene v členu 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členu 16(1) PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 1. avgusta 2022, Vyriausioji tarnybinės inikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, točka 125 in navedena sodna praksa).

- 65 To, da ne obstaja dogovor, ki bi določal skupno odgovornost na podlagi člena 26 SUVVP, ali evidenca dejavnosti obdelave v smislu člena 30 te uredbe namreč samo po sebi ne zadostuje za dokaz obstoja kršitve temeljne pravice do varstva osebnih podatkov. Natančneje, čeprav je res – kot izhaja iz uvodnih izjav 79 in 82 te uredbe – da sta jasna razdelitev odgovornosti med skupnimi upravljavci in evidenca dejavnosti obdelave načina za zagotovitev, da ti upravljavci spoštujejo jamstva, ki so v navedeni uredbi določena za varstvo pravic in svoboščin posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pa to, da taka evidenca ali dogovor ne obstaja, samo po sebi ne dokazuje, da so bile te pravice in te svoboščine kršene.
- 66 Iz tega izhaja, da upravljavčeva kršitev členov 26 in 30 SUVVP ne pomeni, da so bili podatki „obdelani nezakonito“ v smislu člena 17(1)(d) ali člena 18(1)(b) te uredbe v povezavi s členom 5(1)(a) in členom 6(1), prvi pododstavek, te uredbe, ki posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, dajeta pravico do izbrisa ali omejitve obdelave.
- 67 Kot so trdile vse vlade, ki so predložile pisna stališča, in Komisija, je treba torej tako kršitev odpraviti z uporabo drugih ukrepov, določenih v SUVVP, kot so „popravljalna pooblastila“ nadzornega organa, v smislu člena 58(2) te uredbe, med drugim zagotavljanje skladnosti postopkov obdelave v skladu s točko (d) te določbe, vložitev pritožbe pri nadzornem organu v skladu s členom 77(1) te uredbe ali odškodnina za škodo, ki jo je morebiti povzročil upravljavec, na podlagi člena 82 te uredbe.
- 68 Nazadnje, ob upoštevanju pomislekov, ki jih je izrazilo predložitveno sodišče, je treba še pojasniti, da okoliščina, da bi bila v obravnavani zadevi naložitev upravne globe na podlagi člena 58(2)(i) in člena 83 SUVVP izključena, ker nacionalno pravo zveznemu uradu prepoveduje tako sankcijo, ne more preprečiti učinkovite uporabe te uredbe. V zvezi s tem namreč zadostuje navesti, da člen 83(7) navedene uredbe državam članicam izrecno daje možnost, da določijo, ali in v kolikšni meri se lahko take globe naložijo javnim organom ali subjektom javnega prava. Poleg tega je na podlagi različnih alternativnih ukrepov, določenih s SUVVP, na katere je bilo opozorjeno v prejšnji točki, mogoče zagotoviti tako učinkovito uporabo.
- 69 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 17(1)(d) in člen 18(1)(b) SUVVP razlagati tako, da to, da upravljavčeva kršitev obveznosti iz členov 26 in 30 te uredbe v zvezi s sklenitvijo dogovora o določitvi skupnega upravljanja oziroma vodenjem evidence dejavnosti obdelave ne pomeni nezakonite obdelave, ki posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, daje pravico do izbrisa ali omejitve obdelave, saj taka kršitev ne pomeni, da upravljavec krši načelo „odgovornosti“, kot je določeno v členu 5(2) navedene uredbe v povezavi s členom 5(1)(a) in členom 6(1), prvi pododstavek, zadnjenavedene uredbe.

Drugo vprašanje

- 70 Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Tretje vprašanje

- 71 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba pravo Unije razlagati tako, da kadar upravljavec osebnih podatkov ni izpolnil obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 26 ali 30 SUVVP, je zakonitost upoštevanja takih podatkov s strani nacionalnega sodišča pogojena s privolitvijo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

- 72 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da iz prvega člena 6(1), prvi pododstavek, te uredbe jasno izhaja, da privolitev posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz točke (a) tega pododstavka pomeni le eno od podlag za zakonitost obdelave, medtem ko se taka privolitev ne zahteva za druge podlage za zakonitost, navedene v točkah od (b) do (f) navedenega pododstavka, ki se v bistvu nanašajo na to, da je obdelava potrebna za doseg določenih namenov (glej po analogiji sodbo z dne 11. decembra 2019, *Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A, C-708/18*, EU:C:2019:1064, točka 41).
- 73 Kadar pa sodišče izvršuje sodne pristojnosti, ki so mu bile podeljene z nacionalnim pravom, je treba šteti, da je obdelava osebnih podatkov, ki jo to sodišče mora izvesti, potrebna za doseg cilja iz člena 6(1), prvi pododstavek, točka (e), navedene uredbe, ki se nanaša na opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu.
- 74 Ker, na eni strani, za to, da se obdelava osebnih podatkov lahko šteje za zakonito, zadostuje, da je izpolnjen eden od pogojev iz člena 6(1) SUVP, in ker, na drugi strani – kot je bilo ugotovljeno v točki 61 te sodbe – kršitev členov 26 in 30 te uredbe ne pomeni nezakonite obdelave, to, da predložitveno sodišče upošteva osebne podatke, ki naj bi jih zvezni urad obdelal v nasprotju z obveznostmi iz zadnjemavedenih členov, ni pogojeno s privolitvijo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.
- 75 Zato je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba pravo Unije razlagati tako, da kadar je upravljavec osebnih podatkov kršil obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 26 ali 30 SUVP, zakonitost upoštevanja takih podatkov s strani nacionalnega sodišča ni pogojena s privolitvijo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

Stroški

- 76 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Člen 17(1)(d) in člen 18(1)(b) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov)**

je treba razlagati tako, da

to, da upravljavčeva kršitev obveznosti iz členov 26 in 30 te uredbe v zvezi s sklenitvijo dogovora o določitvi skupnega upravljanja oziroma vodenjem evidence dejavnosti obdelave ne pomeni nezakonite obdelave, ki posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, daje pravico do izbrisa ali omejitve obdelave, saj taka kršitev ne pomeni, da upravljavec krši načelo „odgovornosti“, kot je določeno v členu 5(2) navedene uredbe v povezavi s členom 5(1)(a) in členom 6(1), prvi pododstavek, zadnjemavedene uredbe.

2. Pravo Unije je treba razlagati tako, da kadar je upravljavec osebnih podatkov kršil obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 26 ali 30 Uredbe 2016/679, zakonitost upoštevanja takih podatkov s strani nacionalnega sodišča ni pogojena s privolitvijo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

Podpisi